

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 14-71

Beslissing van 4 juni 2014
in de zaak 14-71
naar aanleiding van de klacht van:
de heer drs. X
wonende te Frankrijk
klager
tegen:
mr. Y
advocaat te B
verweerster

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna "de voorzitter") heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Gelderland van 6 mei 2014 met kenmerk K13/172, door de raad ontvangen op 8 mei 2014, en van de op de daarbij gevoegde inventarislijst vermelde stukken.

1 FEITEN

1.1 Voor de beoordeling van de klacht wordt, gelet op de stukken, van de volgende vaststaande feiten uitgegaan.

1.2 Verweerster is als advocaat opgetreden van de kopers van een door klager in 2006 verkocht huis. Zij staat hen in de kwestie vanaf begin 2008 bij. Dat huis vertoonde gebreken en de cliënten van verweerster hebben klager, die in Frankrijk woont, daarop aangesproken. Dat gebeurde eerst middels de verkopende makelaar, vervolgens door de rechtsbijstandsverzekeraar van de kopers en tenslotte door verweerster die in februari 2008 een verzoek tot het gelasten van een voorlopig deskundigenbericht heeft ingediend. De rechtbank heeft het verzoek kort daarna toegewezen nadat verweerster eerst was gevraagd om bewijs te leveren dat het door haar gebruikte adres van klager (in Frankrijk) juist was. Voor de verificatie van het adres werd een Franse deurwaarder ingeschakeld. Dat was ten genoegen van de rechtbank en het verzoek werd toegewezen. De beslissing is op 19 juni 2008 aan klager betekend.

1.3 Het deskundigenonderzoek heeft vervolgens plaatsgevonden, zonder dat van de kant van klager iets werd vernomen. Nadat het deskundigenrapport was uitgebracht is klager (opnieuw) gesommeerd tot betaling van de met de gebreken gemoeide kosten en schade. Deze sommatie werd aangetekend verzonden naar het (geverifieerde) adres. In september 2010 volgde een dagvaarding. Bij verstek vonnis van 26 mei 2011 werd de vordering van de kopers toegewezen en dat vonnis werd op 28 april 2011 betekend. Vervolgens werd beslag gelegd op de pensioenuitkering van klager. Naar aanleiding daarvan heeft klager verzet aangetekend. De uitkomst van dat verzet was (eindvonnis van 10 april 2013) dat klager opnieuw veroordeeld werd tot betaling.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet doordat:

- a) zij bewust een onjuist adres heeft gebruikt en terwijl zij wist dat de post niet aan kwam op het juiste adres het verkeerde adres is blijven gebruiken. Post die aankwam op het door haar gehanteerde adres van de burens werd daar verzameld en vernietigd waardoor klager schade heeft geleden,
- b) zij onvoldoende moeite heeft gedaan om het juiste adres te achterhalen. Zij kende het telefoonnummer en e-mail adres van klager en had langs die weg contact kunnen opnemen,
- c) klager door haar optreden niet aanwezig kon zijn bij de inspectie van de woning met alle nadelige gevolgen van dien,
- d) klager door haar optreden extra en onnodige kosten moest maken onder meer door het inschakelen van een advocaat.

3 VERWEER

3.1 Het verweer komt, voor zover noodzakelijk, bij de bespreking van de diverse klachtonderdelen aan de orde.

4 BEOORDELING

4.1 Op de klacht kan, met toepassing van artikel 46g Advocatenwet, door de voorzitter worden beslist. Het is niet aannemelijk dat een behandeling van de zaak ter zitting nog nieuwe gezichtspunten oplevert.

4.2 De advocaat van de wederpartij komt een grote vrijheid toe de belangen van zijn cliënt te behartigen op de wijze die hem passend voorkomt. Die vrijheid mag niet worden beknot ten gunste van de tegenpartij, tenzij diens belangen nodeloos en op ontoelaatbare wijze door het optreden van de advocaat zouden worden geschaad. Daarvan is de voorzitter in de onderhavige klachtzaak echter niet gebleken.

4.3 Het staat niet vast dat het adres dat verweerster heeft gebruikt onjuist was. Klager stelt dat wel maar toont dat niet aan. Vast staat slechts dat klager (intussen) een ander adres gebruikt dan hij destijds aan de verkopende makelaar had opgegeven. In zoverre is klachtonderdeel a kennelijk ongegrond. Dat is het ook voor zover dit klachtonderdeel het verwijt behelst dat verweerster het van de verkopende makelaar verkregen adres is gaan gebruiken en blijven gebruiken terwijl het niet zeker was dat klager op dat adres bereikt werd of kon worden bereikt. Uit het dossier blijkt dat klagers woning in Frankrijk zich in een dun bevolkt gebied bevindt met her en der een huis. Zijn burens wonen op flinke afstand. Het is om te beginnen niet aannemelijk dat de "facteur" klager nimmer heeft weten te vinden of niet de moeite heeft willen nemen om dat te doen.

4.4 Het juiste adres van klager werd pas echt van belang toen het verzoekschrift voorlopig deskundigenbericht werd ingediend. De rechtbank heeft er op toegezien dat door verweerster werd geverifieerd dat het door haar opgegeven adres, waarop de rechtbank klager voor de mondelinge behandeling had opgeroepen, het juiste was en heeft het door verweerster overgelegde proces-verbaal van bevindingen dat verweerster met dat doel heeft laten opmaken voldoende gevonden. Het valt niet in te zien waarom verweerster zelf niet op de bevindingen heeft mogen afdaan, dat zij haar onderzoek anders had moeten inrichten en hoe zij dat dan had moeten doen.

4.5 Klager is voor verweerster, die de advocaat van zijn wederpartij is en voor wie daarom zijn belangen niet op de eerste plaats komen, strenger dan voor zichzelf, waar hij stelt dat verweerster hem telefonisch of per e-mail had kunnen benaderen. Klager wist immers dat de kopers problemen hadden met de kwaliteit van de verkochte woning. Zij hadden hem voor de gebreken daarvan aansprakelijk gesteld en klager had hun bezwaren afgewezen. Toen hij wist (dat is zijn stelling) dat zijn adres anders was dan door hem aan de verkopende makelaar was opgegeven had hij toch op zijn minst de verkopende makelaar of de kopers kunnen informeren wat dan wel het juiste adres was. Waarom hij erop zou hebben mogen vertrouwen dat met zijn afwijzing van de

aansprakelijkheid voor de gebreken de kwestie voor de kopers was afgedaan, is onduidelijk. Klachtonderdeel b beoordeelt de voorzitter derhalve kennelijk ongegrond.

4.6 De klachtonderdelen c en d zijn eveneens kennelijk ongegrond. Zij berusten op de – onjuiste - opvatting dat verweerder op de klachtonderdelen a en/of b omschreven wijze is tekortgeschoten.

BESLISSING

De klacht wordt afgewezen.

Aldus gewezen door mr. B.P.J.A.M. van der Pol, voorzitter, met bijstand van mr. A.M. van Rossum, als griffier op 4 juni 2014.

griffier voorzitter

Deze beslissing is in afschrift op 6 juni 2014 per aangetekende post verzonden aan:

- klager

en per gewone post aan:

- klager

- verweester

- de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Gelderland

- de deken van de Nederlandse Orde van Advocaten